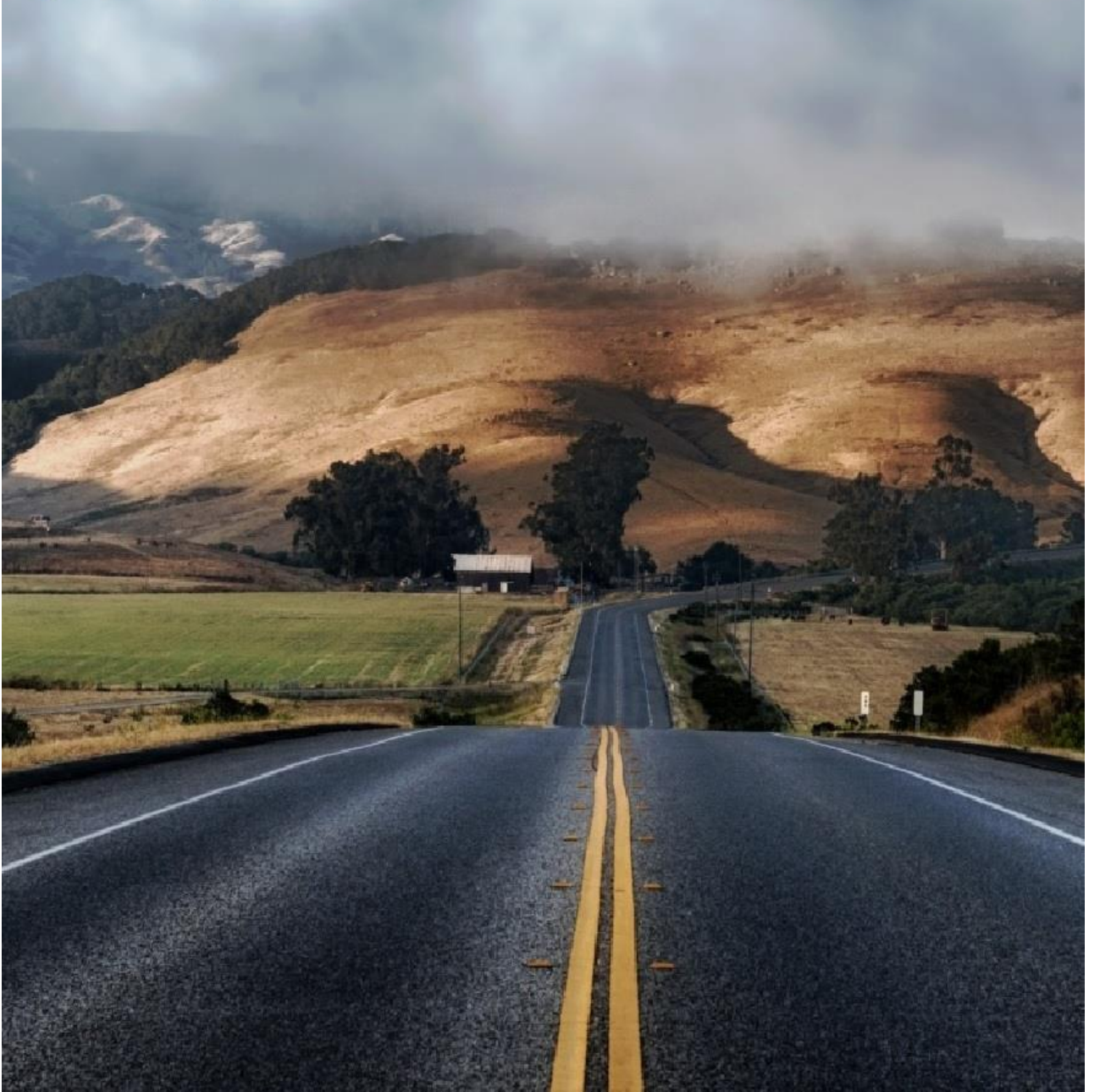

மகிழ்

Magizh Tamil Magazine

28.1.2017

Contents

அனுக்ரஹம்	3
குடியரசு தின வாழ்த்துகள்	7
காதல் தஸ்தாவேஜுகள் - 3.....	9
கோவில்கள்.....	12
நாஸெட்ஜ் ஃப்ரூட் - 2	14
#trainல்கிறுக்கியது #3.....	18
.....	18
விளையாட்டு.....	23

அனுக்ரஹம்

சிவ-சக்தியின் ஐக்கிய ஸ்தானம்

"அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்" என்று ஒளவைப்பாட்டி சொல்கிறார் என்றால், அந்தத் தெய்வமே அன்னையும் பிதாவுமாகி - ஒரு பாதி அன்னை, ஒருபாதி பிதா என்று - அர்த்தநாரீசுவரராக உட்கார்ந்திருக்கிறது. இது நமக்குப் பரம லாபம் என்று கிட்டே போகிறோம். போனால் அப்புறம் இதனாலேயே சில குழறுபடிகள், சண்டைகள்கூட, உண்டாகிவிடுகின்றன. காலில் போய் விழலாம் என்றால், ஒரு கால் ஈஸ்வரனுடையது, மற்றது அம்பாளுடையது என்று இருக்கிறது. இப்படிக்கு ஒன்றுக்குமேல் ஆசாமி இருந்தால், உடனே நம்மையறியாமல் இது உசத்தியா அல்லது அது உசத்தியா, என்று ஒப்புப் பார்க்கிற எண்ணம் (Comparison) உண்டாகிவிடும். இது உண்டானால் அனர்த்தம்தான். எந்தக் காலில் விழுவது என்றே தெரியாது. அர்ச்சனை செய்யப்போனால். இவருக்கு ஒரு தினுசு புஷ்பத்தால் அர்ச்சனை பண்ண வேண்டும்; அவருக்கு இன்னொன்றால் பண்ணவேண்டும் என்கிறார்களே, 'இந்தப் பக்கத்துப்பூ அந்தப் பக்கத்தில் விழுந்தால் அபசாரமாகிவிடுமோ?' என்று கலக்கமாயிருக்கிறது. 'கடாக்ஷம் வேண்டும்' என்று கேட்கிறபோதே வலது கண்ணா, இடது கண்ணா என்று குழப்பம்.

குழப்பம் போதாதென்று சண்டையே மூட்டிவிடுகிறார் ஒருகவி. அப்பைய தீக்ஷிதரின் வம்சத்தில் பிறந்து மதுரையில் மந்திரியாகப் பரிபாலனம் செய்த நீலகண்ட தீக்ஷிதர்தான் அவர். "ஆனந்த ஸாகர ஸ்தவம்" என்று மீனாக்ஷியைத் துதிக்க ஆரம்பித்தவர், பார்வதீ பரமேசுவரர்களான தம்பதியருக்குள் கலகம் மூட்டி சந்தோஷப்படுகிறார். "அம்மா! இதென்ன உன் பதி அக்கிரமக்காரராக இருக்கிறார்? உன் புகழையெல்லாம் அவர் அல்லவா திருடிக்கொண்டிருக்கிறார்? காமதகனர், மன்மதனை எரித்தவர் என்று பெயர் வாங்கியிருக்கிறாரே, எரித்தது நெற்றியின் நடுவில் இருக்கிற கண் அல்லவா? அது வலது இடது இரண்டுக்கும் பொது. எனவே உனக்கும் அந்த நெற்றிக் கண்ணில் பாதி உண்டு. வெற்றியிலும் பாதி உன்னுடையதாக இருக்க, அவர் மட்டுமே பேரை அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டாரே! போனால் போகிறது. இதிலாவது பாதி உரிமை அவருக்கு இருக்கிறது. இதைவிட, அநியாயம் அவரைக் 'காலகாலன்' என்பதுதான். காலனை உதைத்தது எந்தக் கால்? இடது கால் அல்லவா! அது முழுவதும், நூறு பெர்ஸெண்டும் உன்னுடையதல்லவா? நீ செய்த கால சம்ஹாரத்தை, அவர் தமதாகத் தஸ்கரம் பண்ணியிருக்கிறாரே!" என்கிறார். ஜனனம், மரணம் இரண்டையும் கடக்க முறையே காமஜயம், காலஜயம் பண்ண வேண்டுமானால், அம்பாள் அருள் இன்றி முடியாது என்கிற பெரிய தத்துவத்தைக் கவித்வ ஸ்வாதந்திரியத்தோடு, ஸ்வாதீனத்தோடு இப்படிச் சொல்கிறார்.

ஆனால், அவர் ரொம்பப் பெரியவர். சண்டை மூட்டி விட்டதோடு அவர் நின்றுவிடவில்லை. எல்லாச் சண்டைகளும் (வாழ்க்கைப் போராட்டமே) தீர்த்து போகும்படியான பரமப்பிரேமை, இந்த அர்த்தநாரீசுவரருக்குள் எங்கே ஊற்றெடுக்கிறது என்பதையும், 'சிவலீலார்ணவ'த்தில் சொல்கிறார். ('அசக்யமங்காந்தர' என்று தொடங்கும் சுலோகம்). பரமாத்மாவின் அன்பு ஊற்றெடுக்கும் அந்த இடத்தை நினைத்து விட்டால் நமக்கு ஒரு குழப்பம், குறையும் உண்டாகாது. அப்படியே அதில் ஊறிப்போகவே தோன்றும். அவர் இரத்தினச் சுருக்கமாகச் சொல்வதை விவரித்துச் சொன்னால்தான் நமக்குப் புரியும்.

அர்த்தநாரீசுவர ரூபத்திலிருந்து பார்வதி - பரமேசுவரர்களின் எல்லா அங்கங்களையும் பிரித்துப் பிரித்து பாகம் பண்ணுகிறோம். 'மாதொரு பாகன்' 'உமையொரு பாகன்' என்றெல்லாம் அவருக்கும், 'பாகம் பிரியா' என்றே அவளுக்கும் பெயர்கள் இருந்தாலும்கூட, இது இவர் கண்- அது அவள் கண்; இது இவர் காது - அது அவள் காது என்று இப்படிப் பாகம் பிரித்துப் பார்க்க முடிகிறது. இந்தக் கூறு இவருடையது; அந்தக் கூறு அவளுடையது என்று மொத்தத்தையும் பப்பாதிதாக பிரிக்க முடிகிறது. இப்படி இரண்டு ஆசாமிகளைக் கொண்டுவந்தவுடனேயே 'கம்பேர்' பண்ணுகிற அனர்த்தம். 'அடாடா, அப்படியானால் பிரித்துச் சொல்ல முடியாமல் ஓரிடமும் இவர்களிடம் இல்லையா?' என்று தேடுகிறோம்.

பிரிக்க முடியாமல் இருப்பது எது? அணு (Atom) தான். அதற்கு மேலே பிரித்துக் காட்ட முடியாது என்று நம்மை நிறுத்தி வைப்பது அணுதான். (பிரிக்க முடியாத) அதைப் பிளந்துதான் இப்போது எத்தனையோ உற்பாதங்களைப் பண்ணியிருக்கிறார்கள்! இப்படி உபாதம் பண்ணுவதால் எதிர்த்தரப்பு, சுயத்தரப்பு என்ற பேதமில்லாமல் எல்லாம் சர்வ நாசமாகிவிடும் என்று இரண்டு கட்சிக்காரர்களுக்கும் தெரிந்தாலும்கூட, 'அப்படியும் உண்டாக்கிவிடுமோ?' என்று பீதியையாவது உண்டாக்கலாமே என்று உண்டாக்கி வருகிறார்கள். (இவ்விஷயம் இருக்கட்டும்) இப்படி அணு மாத்திரமாக ஒன்று அர்த்த நாரீசுவர ஸ்வரூபத்தில் இருந்து விட்டால் போதும், பிரச்சனை தீர்ந்தது. அதை ஸ்மரித்து விடலாம். ஏனென்றால் 'இவளுக்கு அவருக்கு' என்று இதை பாகம் போட முடியாது. அது இரண்டு பேருக்கும் சொந்தமாயிருக்கும். ஒப்புவமை, ஒருத்தரை விட்டோம், ஒருத்தருக்கு அபச்சாரம் செய்தோம் என்கிற தோஷங்கள் உண்டாவதற்கில்லை. அப்படி அணுப்பிரமாணமாக ஒன்று இந்த இரண்டுக்கும் மத்யஸ்தானத்தில் இருந்துவிட்டால் போதும். எவ்வித மனக்கலக்கமும் இல்லாமல் அதைப் பிடித்துக் கொண்டு அம்மை அப்பனின் கூட்டு அறுக்கிரகத்தைப் பெற்றுவிடலாமே என்று தேடுகிறோம்.

இங்கேதான் கவி நமக்கு சகாயம் பண்ண வருகிறார். ஒரு சரீரத்துக்கு மத்தியில் இருக்கிற இருதயத்துக்கும் மத்தியில் ஒரு அணு இருக்கத்தான் செய்கிறது. அணு என்றாகூட அதைச் சொல்ல முடியாது. அணுவையாவது ரொம்பவும் நுண்ணிய மைக்ராஸ்கோப் வைத்துப் பார்த்துவிடலாம். உடனே மானஸிகமாகவாவது அதில் இரு பக்கங்களைப் பங்கு போடலாம். இருதய மத்தியில் இருக்கிற இந்த 'அணு'வையோ எந்த சூக்ஷ்மதரிசினியாலும் காண்பிக்க முடியாது. ஆனால், இது இல்லாவிட்டால் மறுஷ்யனுக்கு எண்ணமே இல்லை. உணர்ச்சியே இல்லை.

இது என்ன? மனசு மனசு என்கிறோமே அதுதான். எந்த எக்ஸ் - ரேயிலாவது அதைக் காட்ட முடியுமா?

அர்த்தநாரீசுவரர் மட்டும் என்றில்லை. எந்த மூர்த்தியானாலும் அதன் மனசு என்று இருக்கிறதே அதைத் தியானிப்பதுதான் விசேஷம். உருவத் தியானம் ரொம்ப ரொம்ப அழகாகத்தான் இருக்கிறது. ஆரம்ப தசையில் அத்தியாவசியமாகத்தான் இருக்கிறது என்றாலும்கூட, இதிலும் நம் மனசு அந்தண்டை இந்தண்டை அசையாமல் ஒருமுகப்படுவதில்லை. ஆடத்தான் செய்கிறது. பரமேஸ்வர ஸ்வரூபம் என்றால் ஜடை, அதை விட்டு கங்கை, அதை விட்டு சந்திரன், நெற்றிக்கண், நீலகண்டம் இப்படி எண்ணமானது எதில் நிலைத்து நிற்பது என்று தெரியாமல் சலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. பரமாத்மாவின் மனசு என்று எடுத்துக் கொண்டாலோ அது ஒன்றாகவே இருக்கிறது. நம் மனசிலே நூறு கோடி எண்ணங்கள். அதில் முக்கால்வாசி தோஷமயமாகவே இருக்கும். தாயும் தந்தையுமாக இருக்கப்பட்ட அர்த்தநாரீசுவர மனசு இப்படியா இருக்கும்? அதில் பிரேமப்பிரேமை என்கிற ஒரு எண்ணம் தவிர வேறென்ன இருக்கும்? கருணை ஒன்றை நிறைந்த அணுமாத்திரமான மனசு அது. அதைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார் கவி. அதிலே நம்மைக் கொண்டுபேய் நிறுத்துகிறவர்கள்தான் குமாரஸ்வாமி. சிவ சக்திகளின் ஐக்கியத்தில் தோன்றிய அன்புக் குழந்தை.

- தெய்வத்தின் குரல்

குடியரசு தின வாழ்த்துகள்

தமிழ்நாட்டுப் பிரிவினையை ஏற்காத 99.99% தமிழர்களுக்கும் குடியரசு தின வாழ்த்துகள்.

தனித் தமிழ்நாடு என்ற உயிரிழந்த கோஷத்தை மெல்ல உயிர்கொடுக்கப் பார்க்கும் ப்ரீ பெய்ட் போராட்டக்காரர்களுக்கு மிக நன்றாகவே தெரியும், இது ஒரு நாளும் எடுபடாத கோரிக்கை என்று. தங்கள் அரசியலுக்காக மட்டுமே இதைக் கையில் எடுக்கிறார்கள். இத்தனை பிரச்சினைக்குப் பின்னும் காஷ்மீர் இந்தியாவின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகவே உள்ளது. எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும் இந்திய அரசு, காஷ்மீர் தன் ஒருங்கிணைந்த பகுதி என்ற நிலையில் இருந்து பின்வாங்கியதே இல்லை. இதில் தனித்தமிழ்நாடு கோரிக்கையெல்லாம் மிக லேசாக வலுப்பெற்றால்கூட இந்திய அரசு அதை எப்படிக் கையாளும் என்பதை ஒரு குழந்தை கூடப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

இந்தியாவில் குஜராத் வேகமாக முன்னேறுகிறது என்றபோது, போட்டி போட்டுக்கொண்டு பொருளாதார சமூகப் புலிகள் எல்லாம் எப்படி தமிழ்நாடு இந்தியாவில் எப்போதுமே முன்னேறிய மாநிலமாக இருந்துவந்துள்ளது என்பதை புள்ளிவிவரத்துடன் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அன்று இதே தமிழ்ப்

பிரிவினைவாதிகள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு குஜராத்துக்கு எதிராகக் களமாடினார்கள். இதன் பொருள், எந்நாளும் தமிழ்நாடு இந்திய அரசால் வஞ்சிக்கப்பட்டதில்லை என்பதே. மாநிலங்களுக்க்குத் தேவையான அதிகாரங்கள் இன்னும் அதிகமாக்கப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கையும், அதை மையமாக வைத்து தமிழ்ப் பிரிவினைவாதிகள் தனித்தமிழ்நாடு கோருவதும் ஒன்றல்ல.

எத்தனையோ பேர் போராடிப் பெற்றுக்கொடுத்த சுதந்திரத்தின் நோக்கம் இந்தியத் திருநாடு ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்பதே. தனித்தமிழ்நாடு என்னும் கோஷத்துடன் கூட்டம் சேர்த்துப் பார்த்தால் 300 பேர் கூடக் கூடமாட்டார்கள் என்று தெரிந்தவர்கள்தான் மூன்று லட்சம் பேர் கூடிய கூட்டத்தை தங்கள் கூட்டமாக மாற்றப் பார்த்தார்கள். இந்த சக்திகள் முன்னெடுத்தால் தமிழக அரசியலில் குழப்பமும் கூச்சலும் அமைதியின்மையுமே எஞ்சும் என்பதற்கு கடந்த வாரக் காட்சிகளே உதாரணம். இந்திய அரசும் தமிழக அரசும் ஈவு இரக்கமின்றி இந்த பிரிவினை சக்திகளை ஒடுக்கவேண்டும் என்பதே இந்த இந்தியக் குடியரசு தினத்தன்று மேற்கொள்ளவேண்டிய உறுதிமொழியாக இருக்கவேண்டும். அனைவருக்கும் இந்தியத் திருநாட்டின் குடியரசு தின வாழ்த்துகள்.

- ஹரன் பிரசன்னா

காதல் தஸ்தாவேஜுகள் - 3

எச்சரிக்கை! விபத்து பகுதி!

இதைவிட தற்செயலான விஷயம் வாழ்க்கையில் நடக்குமா? சொன்னால் கூட யாரும் நம்ப மாட்டார்கள்! ஐந்து விநாடி தள்ளியிருந்தால் கூட அந்த சந்திப்பு நிகழ்ந்திருக்காது. சந்த்ரு தன்னையே ஒரு முறை கிள்ளிப் பார்த்துக்கொண்டான். உஸ்...வலித்தது.

ஓமானில் உள்ள கிருஷ்ணன் கோவில் பக்கத்தில் உள்ள 50 மீட்டர் நீளமேயுள்ள சந்தில் தனியாக ஷ்யாமளாவை 20 வருடங்கள் கழித்து பார்க்க நேரிட்டதற்கு காரணம் விதியைத்தவிர வேறு இருக்கமுடியாது. தனியாக இன்டர்கானில் லொட்டை அடிப்பதற்கு பதில் வெளியே கிளம்பி வந்தபோது ஹைத்தம் ஃபோன் செய்து " எங்கிருக்கிறாய்?" . " ஹிண்டு டெம்பிள் என்றவுடன் " நீ மாறவேயில்லை! அங்கேயே இரு முப்பது நிமிடத்தில் வருகிறேன் " என்றான். அழகான சின்னக் கோவில் , பிரசாதம் சாப்பிட்டவுடன் , கோவிலை சுற்றி நடந்த போதுதான்..... அவளுக்கும் வயதாகியிருந்தது. அழகாகவே இருந்தாள்! சந்த்ருவிற்கு இருந்த அதே ஆச்சரியத்துடன் " மை காட்! சந்தர்

நீயா! " என்றாள். " 'எப்படியிருக்க?' என்றாள். உள்ளுக்குள் இருந்த மிருகம் வலியோடு எழுந்து " உயிரோடதான்,...நீ? " என்றான்.

'ஐம் ஃபைன்! உனக்கு இன்னும் கோபம் போகலையா?' என்றாள். என் வாழ்க்கையில் நான் மறக்க நினைக்கும் வருஷங்கள் அவை. 'என் எதிர்காலமே பாழாகியிருக்கும் வ்யமளா. யூ சோஸ் த மோஸ்ட் இன்-ஆப்பர்குன் டைம் ...யூ ஆல்மோஸ்ட் சபடேஜ்டு மை கரீயர்! கடவுளுக்கு நன்றி...உனக்கு கொஞ்சம் கூட குற்ற உணர்வே இல்லையா?' என்று மூன்றாவது வரி பேசும்போது கோபம் முற்றிலுமாக தணிந்திருந்தது. இருந்தும் காட்டிக்கொள்ளாமல் " போ! உன் குடும்பத்தார் காத்திருக்கப் போகிறார்கள்" என்றான்.

சிரித்துக்கொண்டே " கிருஷ்ணன் ஜோத்ஸனாவை டான்ஸ் க்ளாஸிலிருந்து கூட்டிண்டு வரப் போயிருக்கார். வர அரை மணி ஆகும். நீ பேசு!" என்றாள்.

"நான் இங்க ஒரு ரெக்ரூட்மெண்டுக்காக வந்திருக்கேன். நான் இப்ப சி.எஃப்.ஓவா இருக்கேன். இது ஒரு ஜி.சி.சி இனிஷியேட்டிவ். இன்டர்கான்ல தங்கியிருக்கேன். நான் இவ்வளவு வளர்வேன்னு நீ நினைச்சிருக்கமாட்ட இல்ல! அதே திருச்சில லொட்ட அடிச்சிகிட்டு நாலு முழம் வேஷடியோட மாங்கா மடையனாவே இருப்பேன்னு நினைச்சே இல்ல? இன்னிக்கு கல்ஃபில் என்னுடைய இண்டஸ்ட்ரியில் டாப் பத்தில் நான் இருப்பேன். ஒரு வகையில் நீ கொடுத்த ஏமாற்றம்கூட எனக்கு முன்னுக்கு வரணும் என்ற வெறிய கொடுத்திருக்குமோ என்னமோ!"

'முடிச்சிட்டியா? உனக்கு கோபமே இருக்காது, விட்டது சனின்னு நினைச்சிருப்பன்னு நான் நினைச்சிக்கிட்டு இருந்தேன்'....என்று சிரித்தாள்.

"எனக்கு உம்மேல நிறைய நம்பிக்கை இருந்தது. ஆனா என் குடும்ப சூழ்நிலை மேல நம்பிக்கை இல்ல. அப்பா ரிட்டயர் ஆற சமயம். ஒவ்வொரு வயது வித்தியாசத்தில் ரெண்டு தங்கைகள்.

எல்லாத்துக்கும் ஒரு எக்கனாமிக்ஸ் இருக்கு சந்துரு. உனக்காக நான் காத்துகிட்டு இருக்கறது நியாயமா இருக்கலாம்...அது என் தங்கைகளுக்கு அநியாயமா படலாம் இல்லையா? என் தங்கைகள் ரெண்டு பேரும் படிக்கல சந்துரு. கல்யாணம்தான் அவங்களுக்கு இருந்த ஒரே எதிர்பார்ப்பு. என் அப்பா அம்மாவோட பதட்டம்...நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் இல்லாத வயசு வித்தியாசம்...யோசித்து பார்த்துதான் செஞ்சேன். உன்கிட்ட அதை வெளிப்படுத்திய விதம் தப்புதான்...அட்லீஸ்ட் என்ன காதலிச்ச பாவத்துக்கு மன்னிச்சுடு" ...மறுபடி சிரித்தாள்.

"சந்தர்..நீ சந்தோஷமா இருக்கன்னு தெரியும், உன்னுடைய இந்த கோபம் மொமெண்டரின்னு தெரியும். உன் மனைவி க்ருத்திகாவ ஃபேஸ்புக்கில் பார்த்தேன் ... ஷி இஸ் ப்யூட்டிஃபுல் ...ரொம்ப நல்ல பொண்ணுன்னு விச்சுமாமா சொல்லி கேள்விப்பட்டேன்...போய் சொல்லு சந்தர் , அந்த கருப்பாயிய பார்த்தேன்னு சொல்லு...பீப்பா மாதிரி இருக்கான்னு சொல்லு..நான் தப்பிச்சேன் கண்ணம்மான்னு சொல்லு....என் கிட்ட சொல்லுவியே அது மாதிரி...."

நிராயுதபாணியாய் நிற்கும்போது ஹைத்தம் பின்னால் வந்து " ஹபீபி! கி ஃபாலக்!" என்றான்.

"நான் வரேன் ஷ்யாமளா .... திரும்பி மீட் பண்ணுவோமான்னு தெரில... பார்க்கலாம்! நீ சந்தோஷமா இருக்கணும்....ஆல் த பெஸ்ட்"....என்று தயங்கி கிளம்பினான்.

அவன் கார் மறைந்ததும் ஷ்யாமளா கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

- தி.ரா.சங்கர்

கோவில்கள்

வெங்கட சுப்ரமணியர் கோவில் - வளசரவாக்கம்

வளசரவாக்கத்திற்கு குடி வந்து ஒரு வருடத்திற்கு மேல் ஆகிறது. அருகில் இருக்கும் ஆஞ்சநேயர் கோவில் , சிவன் கோவில் தவிர வேறு கோவிலுக்கு செல்ல வில்லை. அண்டை வீட்டார் இங்குள்ள வெங்கட சுப்ரமணியர் கோவிலைப் பற்றி சொல்லிக் கொண்டே இருந்தனர். என் மனைவியும் சில முறை சென்று தரிசனம் செய்து வந்து விட்டார். நான் செல்லாத குறை இன்றுதான் தீர்ந்தது.

கோவில் அமைப்பு :

சிறிய கோவில்தான். வடக்கு வாயில் வழியாய் நுழைந்தால் முதலில் தென்படுவது வலஞ்சுழி விநாயகராய் அருள் தரும்

கற்பக விநாயகர். அவரை வணங்கி உள்ளே நுழைந்தால்
நடுநாயகமாய் நெடுந்துயர்ந்த திருமேனியாய் எம் பெருமான்
முருகன்.

முருகன் என்றால் அழகு என்ற வழக்கிற்கேற்ப நம்மை நோக்கி
புன்னகைப் புரியும் மால் மருகனின் வதனம். மிகச் சிறப்பாக
சிற்பி வடிவமைத்துள்ளார் .திருமலையில் வீற்றிருக்கும்
வேங்கடவன் போன்று உயர்ந்த உருவமென்பதால் வெங்கட
சுப்ரமணியர் என்று மூலவருக்குப் பெயர்.

வயலில் தோண்டும் பொழுது இவர் மட்டும் கிடைத்துள்ளார்.
எவ்வளவு தேடியும் வள்ளியின் சிலை இன்று வரைக்
கிடைக்கவில்லை. இதுவே இப்பகுதியின் பெயர்காரணம்.
வள்ளி+சிறை+பாக்கம் என்பது மருவி வளசரவாக்கம்
என்றாகிவிட்டது என்பது வாய்வழி அறியப்படும் கதை.
கூட்டமும் குறைவு. பெரிய கோவில்களில் உள்ள கமர்ஷியல்கள்
இங்கில்லை.

வழி :

வளசரவாக்கம் பஞ்சாயத்து அலுவலகத்தின் எதிர் சாலையில்
நுழைந்து வலது பக்கம் திரும்பி உடனடியாய் இடது பக்க
சாலையில் நுழைந்தால் கோவில் வந்துவிடும்
வெற்றிவேல்!! வீரவேல்!!!

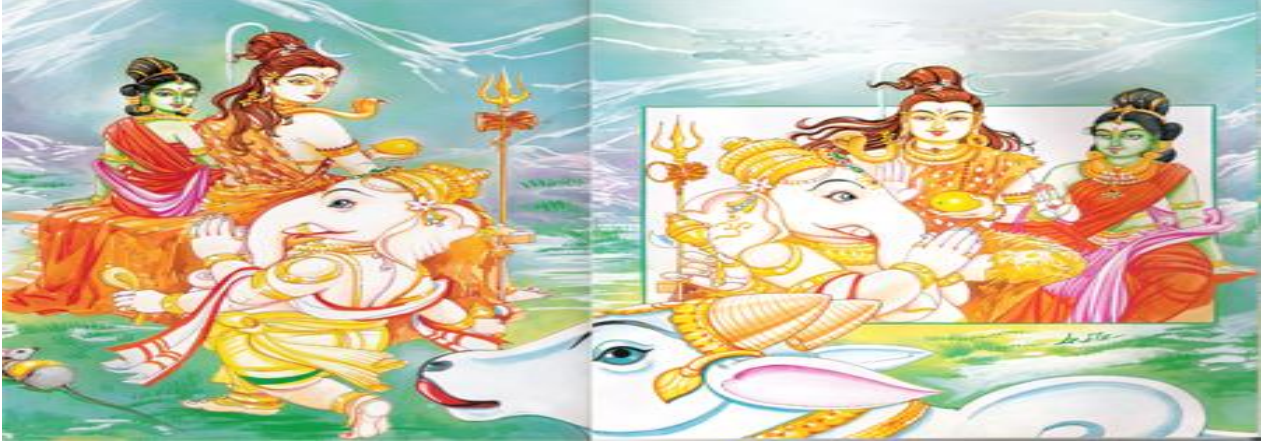
- எல்.கார்த்திக்

படம் உதவி

<http://aalayamkanden.blogspot.in/2016/10/venkata-subramaniam.html>

நாலெட்ஜ் ஃப்ரூட் - 2

முருகன், தனக்கு ஞானப்பழம் கிடைக்காத கோபத்தில் பழனி மலையில் நிற்கும் Segment-ஐ இயக்க கவுதம் வாசுதேவ் மேனன் தேர்வு செய்யப்படுகிறார். அவர் அந்தக் காட்சியை இயக்கினால் எப்படி இருக்கும் என்று ஒரு கற்பனை.

பகுதி 1-ன் இணைப்பு இங்கே: <http://tinyurl.com/hz9u7jj>

விநாயகர் கையில் ஞானப்பழம் இருப்பதைப் பார்த்ததும் முருகருக்குப் பெருங்கோபம் வர, பின்னணியில் எலக்ட்ரிக் கிட்டார் கதறுகிறது. ஸ்லோ மோஷனில் மெதுவாய் விநாயகரை நோக்கி ஆவேசமாக வருகிறார்.

"WHAT IS HAPPENING HERE?" என்று இமயமலையே அதிரும் அளவுக்குக் கத்துகிறார் முருகர். கேமரா முருகரின் வலது கண்ணை focus செய்ய, கண்மணியைச் சுற்றி தக்காளிச் சட்டினி மாதிரி சிவக்க ஆரம்பிக்கிறது.

(கொசுறு: இந்தக் காட்சியில், முருகரின் ஆறு முகங்களையும், 6 x 2 = பனிரெண்டு கண்களையும் ஒவ்வொன்றாக focus செய்து, கோபத்தில் கண்கள் சிவப்பதைக் காட்ட வேண்டும் என்று நினைத்திருந்தாராம் இயக்குனர். ஆனால், "படம் ஏற்கனவே

கொஞ்சம் மெதுவாய் நகர்கிறது, நீங்கள் ஒவ்வொரு கண்ணையும் தனித்தனியாய் focus செய்து காட்டி, இன்னும் மெதுவாய்க் கடக்க வைத்துவிடாதீர்கள்" என்று தயாரிப்பாளர்கள் செல்லமாய்க் கோபித்துக் கொண்டதாகக் கேள்வி)

"நான்தான் உலகை முதலில் சுற்றிவந்தேன், அதனால் எனக்குத்தான் ஞானப்பழம்" என்று பொறுமையாய்ச் சொல்கிறார் விநாயகர்.

"எப்படி? "How is it possible?" நம்பவே முடியவில்லை முருகரால். "Simple. இதோ இப்படித்தான்" என்று மீண்டுமொருமுறை சிவன், பார்வதியைச் சுற்றி வருகிறார் விநாயகர்.

தனக்கு அநீதி இழைத்துவிட்டதாய் எண்ணி, தன் தந்தையாகிய சிவபெருமானைப் பார்த்து, "Dad, What is this? Short-cut எல்லாம் தவறு என்று என்னிடம் சொல்லிவிட்டு, இப்போது உங்கள் மூத்த மகனின் செயலை ஆதரிக்கிறீர்களே? இது என்ன நியாயம்? திஸ் இஸ் atrocious, ridiculous, unbelievable" என்று குமுறுகிறார் முருகர். பின்னணியில் எலெக்ட்ரிக் கிட்டார் கதறுகிறது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ!

அதற்கு சிவபெருமான், "The end justifies the means" என்று புன்முறுவலுடன் சொல்கிறார்.

ஆத்திரம் வருகிறது முருகருக்கு. அப்போது மின்னலே படத்தில் வரும் "வெண்மதி வெண்மதியே நில்லு" பாடலின் மெட்டில் ஒலிக்கும் ஒரு பாடல் வருகிறது.

"ஞானப்பழமே கொஞ்சம் நில்லு
நீ அண்ணனுக்கா, தம்பிக்கா? சொல்லு
அண்ணன்தான் உன்னுடைய இஷ்டம் என்றால்
தம்பிக்கு இல்லை ஒரு நஷ்டம்
உன்னை இன்றோடு நான் மறப்பேனே
நான் மறப்பேனே"

(கொசுறு: இந்தப் பகுதிக்கு இசையமைக்க ஐரிஷ் ஜனகராஜைக் கேட்கலாம் என்று இயக்குனர் தயாரிப்பாளர்களிடம் கேட்க, அதற்கு தயாரிப்பாளர்கள், "எப்படியும் அவரின் பழைய பாடல் ஏதோ ஒன்றைப்போல்தான் இருக்கப்போகிறது அவர் தரப்போகிற புது மெட்டும். அதற்கு அவருடைய பழைய பாடலையே எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவரிடம் நாங்கள் பேசிக்கொள்கிறோம்" என்று சொல்லிவிட்டார்களாம்)

பாடல் முடிந்து, அனைவரையும் சோகத்தில் ஆழ்த்திவிடுகிறது. முருகர், சில நொடிகள் மௌனமாய் இருந்துவிட்டு, "இனி நான் உங்களுடன் இருக்கப்போவதில்லை. தனியாய்ப் போகிறேன். என் வழி, தனி வழி. என் நாடு, தனித்தமிழ் நாடு. நானுண்டு, என் மக்களுண்டு என்றிருக்கப்போகிறேன்" என்கிறார். தூக்கிவாரிப் போடுகிறது அங்கிருந்த நால்வருக்கும்.

அடுத்த நொடி வேஷ்டி, துண்டுக்கு மாறிவிடுகிறார் முருகர். கேமரா, வழக்கம்போல் அவரது பாதத்திலிருந்து மெல்ல மெல்ல மேலே நகரும்போது, வேஷ்டியில் "ராம்ராஜ் வேஷ்டி" என்று ஸ்டிக்கர் ஒட்டப்பட்டிருப்பதும் தெரிகிறது.

(கொசுறு: 'ராம்ராஜ்' ஸ்டிக்கரைத் திரையில் காட்டுவது இயக்குனரின் யோசனைதானாம். அப்படிச் செய்தால், ராம்ராஜ் நிறுவனத்தாரிடமிருந்து மார்க்கெட்டிங் என்று சொல்லி, ஒரு தொகையை வாங்கி விடலாம் என்று சொல்லி, தயாரிப்பாளர்களைச் சம்மதிக்க வைத்துவிட்டதாகக் கேள்வி. ராம்ராஜ் நிறுவனத்தாரும், "பழனியாண்டவர் அணியும் வெட்டி" என்று ஆக்ஷன் கிங் கர்ஜனை வேட்டி துண்டில் நிற்க வைத்து விளம்பரங்கள் தயாரித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர் என்கிறது கோடம்பாக்கத்துப் பக்ஷி.)

""My son, don't go! Revisit your decision", என்று ப்ராஜெக்ட் மேனேஜர் கணக்காய்க் கூறுகிறார் சிவபெருமான்.

"கார்த்திகேயா, முருகா, போகாதே. எங்களையெல்லாம் தவிக்கவிட்டுப் போகாதே" என்று தாய்ப்பாசத்தில் கதறுகிறார் பார்வதி. செண்டிமெண்ட் காட்சி என்பதால் வயலின் இசை ஒலிக்கிறது பின்னணியில்.

"தம்பி, போகாதே. இந்தப் பழத்தை நீயே சாப்பிட்டுக்கொள், எனக்கு வேண்டாம்" என்று சொல்லி, அந்தப் பழத்தை முருகரை நோக்கி தூக்கிப் போடுகிறார் விநாயகர். கேமரா, அந்தப் பழத்தைக் க்ளோஸ் அப்பில் காட்டுகிறது.

அந்தரத்தில் இருக்கும் பழத்தையும், முருகரையும் மாறி மாறி காட்டுகிறது கேமரா. எல்லோரும், முருகர் அந்தப் பழத்தைப் பிடித்து, சமாதானமாகி, தன் முடிவை மாற்றிக்கொண்டு அங்கேயே இருந்துவிடுவார் என்று நினைப்பதுபோல, பின்னணியில் சுபமங்கள நிகழ்வுக்கேற்றார்ப்போல வீணை இசை ஒலிக்கிறது.

அப்போது திடீரென ஞானப்பழம் அப்படியே அந்தரத்தில் எந்த அசைவுமில்லாமல் நிற்கிறது. கேமரா, மெதுவாய் முருகரை நோக்கி வர, அவர் தன் கையைக் காட்டி பழத்தை நிறுத்தியிருக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

(கொசுறு: தமிழுலகில் 'கைக்கு' சக்தி இல்லையே, அதனால் இந்தக் காட்சியை வேறு விதமாய் எடுத்தால் நன்றாகயிருக்குமே என்று தயாரிப்பாளர்கள் சொல்ல, தன் கற்பனையில் தலையிடாதீர்கள் என்று இயக்குனர் அவர்களை எச்சரித்தாராம்) கேமரா, மெதுவாய் முருகரை நோக்கி வர, அவர் தன் கையைக் காட்டி பழத்தை நிறுத்தியிருக்கிறார் என்பது தெளிவாகிறது.

"ஹும், Never. நான் கிளம்புகிறேன். Goodbye!" என்று சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து வெளியேறுகிறார் முருகர். அந்த ஞானப்பழம் அப்படியே அந்தரத்தில் மிதந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த இடமே வெறிச்சோடியதுபோல் தோற்றமளிக்கிறது. அங்கிருந்து நடக்க ஆரம்பிக்கிறார் முருகர்.

இயக்குனரின் குரலில், "உலகத்தில் எத்தனையோ பழங்கள் இருக்க, நான் ஏன் ஞானப்பழத்தை விரும்பினேன்?" என்று அவரது மனதில் கேள்வி எழுவதாய்க் காட்சி வருகிறது.

To be continued!

- சாய் சுந்தரராஜன்

#trainல்கிறுக்கியது #3

கொலுவும் கிளிப்பச்சை சட்டையும்.

தோழி ஒருத்தி வீட்டுக்கு கொலுவிற்கு கூப்பிட்டிருந்தாள்.. என் நண்பரையும் அவர் மனைவியையும் என்னை அவர்களோடு கூட்டிசெல்லுமாறு கேட்டிருந்தேன். அவர்கள் என்னை கூட்டிச்செல்ல ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் போகும் வழியில் இன்னொருத்தர் வீட்டு கொலுவுக்கு அவர்கள் போக வேண்டும்.. என்னையும் கூட வருமாறு அழைத்தார்கள். அழையா விருந்தாளியாக போக சங்கோஜமாக இருந்தாலும் அவர்கள் சொல்லும் வீட்டு கொலுவைப்பற்றி ரொம்பவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் ...உள்ளூர் செய்தித்தாளிலும் டிவியிலும் பிரபலமான கொலு அது . சரி என்று அவர்களுடன் போனேன்.....

காரில் செல்லும் போது சின்ன வயது கொலு ஞாபகங்கள் ...குஞ்சலம் வைத்து தலை பின்னி , பட்டு பாவாடை அணிந்து வீடு வீடாய் போய் "மாமி எங்காத்துல கொலு வெச்சருக்கா வாங்கோ" என்று அழைப்பதும் , அவர்கள் ஹிந்து விலோ, தினத்தந்தியிலோ சுற்றிக்கொடுத்த சுண்டலை வீட்டு தாத்தா

பாட்டிகளிடம் கொண்டு வந்து நீட்டுவதும் ..அவர்கள் அதை பிரித்து பார்த்து.." போச்சு எல்லா வீட்டையும் கொண்ட கடலையா... பட்டாணி ஊசி போச்சு...புட்டு நன்னா இருக்கு" என்று கமெண்ட் அடித்தபடி அதை சாப்பிடுவதும் அலாதி இன்பம்.

அமெரிக்க கொலு வேறு ரகம்...நான் கொலு வைப்பது கிடையாது ..ஆனால் வைப்பவர்கள் மனநிலை என்ன என்று ஓரளவு கணிக்க முடியும். software update போல் கொலு பொம்மைகளை வருஷா வருஷம் update செய்ய வேண்டும். ஈமெயில் evite அனுப்பி அதற்கு ஒருத்தரும் பொறுப்பாய் பதில் சொல்லி இருக்க மாட்டார்கள்... குத்து மதிப்பாய் ஒரு நூறு பேருக்கேனும் சமைக்க வேண்டும்...சும்மா சுண்டலை கொடுத்து அனுப்பும் கதை எல்லாம் இங்கு கிடையாது.. எதற்கும் உதவ ஆள் இல்லாமல் தாமே சமைத்து, பாத்திரம் தேய்த்து, கொலு வைத்து , உபசாரம் செய்து வெத்திலை பாக்கில் மஞ்சள் கும்பம் மட்டும் இல்லது முன்ஜாக்ராதையாக மயிலாப்பூரில் இருந்து வாங்கி வந்த சாமான்களை gift bag இல் போட்டு, "iphone " இல் ஸ்ருதி download செய்து பாடும் குழந்தைகளின் பாட்டை ரசித்து , இதற்கு நடுவே தானும் அலங்கரித்து தன்னை அழைத்த வீட்டுக்கு போய் ..... பெரிய வேலை தான்... நான் இது பற்றிய கவலை இல்லாமல் கார்பின் சீட்டில் உட்கார்ந்து .."நேற்று கட்டிப்போன பட்டு ப்புடவையை அந்த வீட்டிற்கு அதற்கு முன் வருஷமும் கட்டி போனேனோ ..... வயிறு சரி இல்லையே..இன்னிக்கும் போற வீட்டில் வடை செய்திருந்தால் சபலத்தை எப்படி சமாளிப்பது" என்று யோசித்து கொண்டிருந்தேன்.....நாங்கள் போக வேண்டிய இடம் வந்து விட்டது.....

அவர்கள் வீடு மாளிகை போல் பிரம்மாண்டமாக இருந்தது ... கார்கள் அணி வகுத்து நின்று இருந்தன..வீட்டிற்குள் நுழையும் போதே ஒரு மங்களகரம்.. அந்த வீட்டில் உள்ள அனைவரும் வந்தவர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்றார்கள்.. அழைத்தவர்கள் அழைக்காதவர்கள் என்ற பாகுபாடில்லை. வீட்டின் கீழ்த் தளத்தில் கொலு வைத்திருந்தார்கள்.. பார்த்தவுடன் பிரமிப்பில் வாயடைத்து நின்றேன். அந்த வீட்டின் பெண்மணி மிகவும் பிஸி யான ஒரு டாக்டர் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி கிட்டத்திட்ட 2000 சதுரடிக்கு எப்படி கொலு வைக்க நேரம் கிடைத்தது இவருக்கு .. நுழையும் முன்பே பல கேள்விகள் என் மனதில். கொலு என்றால் கடையில் வாங்கிய பொம்மைகளை படியில் நிறுத்திய சம்பிரதாய கொலு மட்டும் இல்லை அவர் வீட்டில்.. அது போல் பல மடங்கு முயற்சியில் அவரே செய்த பொம்மைகள் ஏராளம்...

இந்த வருடம் அவர் வீட்டில் கொலுவுக்கான கரு " பதினாறு செல்வங்கள்" மற்றும் "நவ ரசங்கள்".....நாங்கள் அவர் வீட்டுக்கு சென்ற நண்பகல் நேரத்தில் சுமார் 50 பேர் இருந்தோம்... டாக்டர் அம்மாள் எங்கள் அனைவரையும் நடத்திக்கொண்டே அந்த கொலுவின் கருவையும் அந்த பொம்மைகளுக்கும் அந்த கருத்திற்குமான தொடர்பையும் விளக்கி கொண்டிருந்தார்... அவரவர் தத்தம் சந்தேகங்களை கேட்க அனைவருக்கும் அவர் பதில் சொல்லி கொண்டே அடுத்த கட்டத்துக்கு நகரந்து கொண்டிருந்தார்.. நான் இன்னும் பிரமிப்பில் இருந்து விடுபடாமல் அவர் சொல்வதை வாய் பிளந்தபடி கேட்டிருந்தேன்... என் நண்பர் ரொம்பவே படிப்பாளி... அவரும் வந்த கூட்டம் கேட்ட கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லி கொண்டிருந்தார்..அப்போது தான் நான் அந்த கிளி பச்சை சட்டைகாரரைப் பார்த்தேன்..சுமார் 65 வயதிருக்கும்..முகத்தில் அறிவுக்களை ....சாதுவான முகம்... அவரும் ஏதோ கேட்க முற்பட்டார்..ஆனால் கூட்டத்தில் யாரும் அவரை கவனிக்கவில்லை. நான் டாக்டர் "வீரம்" என்ற தலைப்பிற்கு செய்த ஜான்சி ராணி பொம்மையை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்திருந்தேன்... ராணியின் முதுகில் ஒரு தூளி தைத்து அதற்குள் ஒரு குழந்தை பொம்மை வைத்து--ஆஹா என்ன நுணுக்கம்...எப்படி முடிந்தது இவரால்?. மீண்டும் கண் கி.ப. சட்டைகாரரிடம் போனது...அவர் இன்னமும் ஏதோ கேட்க நினைத்து கேட்க முடியாமல் அவஸ்தைப் பட்டுக்கொண்டிருந்தார்..என்ன கேட்க நினைக்கிறார்? வீரம் என்ற கருத்தில் விவேகானந்தர் எப்படி வந்தார் என்றா? தெரியவில்லை..

ஒவ்வொரு கருத்தும் அதன் ஜோடனையும்..அட்டா என்னவென்று சொல்வேன் என் அனுபவத்தை ...என்னை மாதிரி கி.ப.

சட்டைகாரரும் இப்படிப்பட்ட அனுபவத்தில் தான் இருப்பாரோ--
அவர் ஏதோ கேட்க நினைப்பதும் கூட்டம் அதற்கு முன் ஏதோ
கேட்ட வண்ணம் இருப்பதுமாய் ....அவர் கேள்வி வெளியே
வரவில்லை... “ நெல்” என்ற செல்வத்திற்கு doctor ஒரு செட்டியார்
பொம்மை முன் குட்டி குட்டி கோணி பைகளில் தானியங்களை
வைத்திருந்தார்.. அவர் தாமே தன் கைப்பட தைத்த கோணிகள்
அவை-- பொதுவாக நாமம் அல்லது பட்டை போட்ட செட்டியார்
பொம்மைகளை வாங்கி வைத்து முன்னால் சின்ன டப்பாக்களில்
தானியம் வைப்பர்- ஆனால் இதென்ன இவர் இதை கூட
வித்யாசப்படுத்தி இருக்கிறார்?....ஆஹா ...கி.ப ..சட்டை காரரும்
இதை தான் நினைத்திருக்க வேண்டும்...

நவரசங்களில் “பயம்” என்ற உணர்ச்சிக்கு.... ராமர் ஒரு
காகத்தின் மேல் பிரம்மாஸ்திரம் விட முற்படுகையில் அந்த
காகம் பயந்து பறக்கும் ஒரு பொம்மை காட்சி
செய்திருந்தார்கள்... எனக்குள் பல கேள்விகள் ....எப்படி காகம்
பறப்பது போல் கயிறு கட்டி செய்ய முடிந்தது... --- கூட்டம்
அதிகமானதால் கி.ப. சட்டைகாரரைப் போல் என்னாலும் கேட்க
முடியாமல் போன கேள்விகள் பல--- எப்படி உத்தரத்தில்
இவ்வளவு அழகாக வேலை செய்ய முடிந்தது...எப்படி
சலிப்பில்லாமல் ஒவ்வொரு கதையையும் எழுதி பிரிண்ட் செய்து
வைக்க முடிந்தது.... ஒன்றும் கேட்க முடியவில்லை--- T.ராஜேந்தர்
போல்..." இது அதிசய கொலு , ஆனந்த கொலு, அழகிய கொலு,
அபூர்வ கொலு என்றெல்லாம் சொல்ல ஆசைப்பட்டேன்.. ஆனால்
மறை கழண்ட கேஸ் என்று நினைப்பார்களோ என்று பேசாமல்
இருந்தேன்..

கூட்டம் ஒருவாறு விலகியது.. எல்லோருக்கும் சாப்பாடு
உண்டாகையால் எல்லோரும் சாப்பிடச் சென்றனர்... என் நண்பர்
டாக்டரின் நெருங்கிய நண்பர் என்பதால் சிறிது நேரம்
அளவளாவிக் கொண்டிருந்தோம்...அப்போது என் மனம் கவர்ந்த
அறிவு ஜீவி கி.ப சட்டைக்காரர் டாக்டரை நெருங்கினார்...
எனக்கு அப்பாடா என்று இருந்தது ....அவர் கேள்வியைக் கேட்க
ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததுடா சாமி .....

காதைத் தீட்டிக் கொண்டேன்... அவர் கேள்வியைக் கேட்டார் ....

"டாக்டர் இட்லி ரொம்ப நல்லா இருக்கே... உளுந்து எவ்வளவு
போட்டிங்க?"

- கீதா சந்திரா

விளையாட்டு

ரோஜர் ஃபெடெரெர் VS ரஃபேல் நடால்

உலகமே உற்று நோக்கும் 2017 ஆஸ்திரேலியன் ஓபன் ஃபைனல் நாளை ஞாயிற்றுக் கிழமை 2 மணிக்கு.

தவற விடாதீர்கள்.

GOAT - GREATEST OF ALL TIME என்று டென்னிஸ் உலகமே ஒத்துக் கொண்ட ரோஜர் ஃபெடெரெர் அவருடைய NEMESIS என்று அழைக்கப்படும் ரஃபேல் நடாலுடன் மோதுகிறார்.

கடந்த 6 மாதமாக மூட்டு அறுவை சிகிச்சை காரணமாக எந்தப் போட்டியிலும் விளையாடாத ஃபெடெரெர், அதன்பின் விளையாடும் முதல் போட்டி அதுவும் கிராண்ட் ஸ்லாம் போட்டியிலேயே இறுதிப்போட்டி வரை வருவார் என்று யாரும் நினைக்கவில்லை.

அதே போல நடாலும் மணிக்கட்டில் காயம் காரணமாக 2 மாதம் விளையாடாமல் இப்போது தான் ஃபார்முக்கு வந்திருக்கிறார்.

2 பேரும் கடைசியாக கிராண்ட் ஸ்லாம் போட்டியின் இறுதிப்போட்டியில் விளையாடியது 2011 ஃபிரெஞ்சு ஒபெனில் தான். அதில் வென்றது நடால். ஆனால் அவர்கள் சென்ற வருடம் சேர்ந்து ஆடிய பேசில் ஒபெனில் நடாலை வென்றவர் ஃபெடெரெர்.

ரோஜர் செய்யாத சாதனைகளே டென்னிஸில் இல்லை என்று சொல்லலாம். 17 கிராண்ட் ஸ்லாம் கோப்பைகள், 302 வாரங்கள் நம்பர் ஒன் ரேங்கிங், 28 கிராண்ட் ஸ்லாம் ஃபைனல்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.

நாளை வென்றால் 1974க்கு பின் கிராண்ட் ஸ்லாம் வென்ற மிக வயதான வீரர் என்ற சாதனை. 18வது கோப்பை. 35 வயதாகும் ரோஜர் மனதளவில் பல வீரர்களுக்கு ஒரு பயத்தை ஏற்படுத்துபவர். வாலி யுத்தம் போல.. ஆனால் அவருக்கு மனதளவில் கிலி ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரே வீரர் நடால் என்றால் மிகையில்லை.

நகர்த்த முடியாத மலையுடன் தடுக்க முடியாத சக்தி மோதினால் என்ன ஆகும்..

நாளை தயாராக இருங்கள்..

- ஆரியன்